

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Anna Polak

Sędziowie SA: Jolanta Hawryszko

Urszula Iwanowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania J. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy,

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt IV U 215/14,

postanawia: oddalić zażalenie.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił J. Ż. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 5 grudnia 2013 r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. Ż. podniósł, że zgodnie z przedstawioną dokumentacją o stanie zdrowia jest osobą chorą, a postępująca choroba nerek jest chorobą nieuleczalną, wpływa na skoki ciśnienia i w konsekwencji może doprowadzić do zgonu.

Postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że J. Ż. od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 5 grudnia 2013 r. złożył w dniu 23 grudnia 2013 r. sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która w dniu 24 stycznia 2014 r. wydała orzeczenie uznając, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Natomiast organ rentowy w dniu 5 lutego 2014 r. wydał decyzję, w której odmówił J. Ż. przyznania świadczenia rentowego.

Następnie Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji. Zatem, jeżeli w niniejszej sprawie wniesiono sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 5 grudnia 2013 r.

to pierwsza decyzja organu rentowego z dnia 19 grudnia 2013 r., która była wydana w oparciu o jeszcze wtedy niezaskarżone orzeczenie lekarza orzecznika – utraciła moc prawną.

Dalej sąd pierwszej instancji podniósł, że stosownie do treści art. 476 § 2 pkt 2 k.p.c. przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych, dotyczących emerytur i rent. Sąd Okręgowy miał na uwadze, że w niniejszej sprawie jedyną decyzją istniejącą obecnie w obrocie prawnym jest decyzja organu rentowego z dnia 5 lutego 2014 r. wydana w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 24 stycznia 2014 r. Dlatego – w ocenie sądu pierwszej instancji przy uwzględnieniu art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. – na obecnym etapie sprawy procedowanie w oparciu o decyzję organu rentowego z dnia 19 grudnia 2013 r. jest niedopuszczalne, z uwagi na utratę mocy wskazanej decyzji.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego w Koszalinie w całości nie zgodził się J. Ż., który w złożonym zażaleniu podniósł, że nie interesują go zawiłości prawne i wniósł o przeprowadzenie analizy dokonywanych decyzji przez ZUS oraz lekarzy orzeczników i konsultantów zarzucając im niewłaściwe postępowania w jego sprawie.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i rozważania prawne przedstawione przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w całości, nie znajdując żadnych podstaw do ich zakwestionowania.

Nadto sąd odwoławczy dodatkowo ustalił, że J. Ż. złożył odwołanie od decyzji z dnia 5 lutego 2014 r. i postępowanie toczy się przed Sądem Okręgowym w Koszalinie w IV Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygnaturą akt IV U 216/14. Aktualnie akta tej sprawy zostały przesłane biegłym celem wydania opinii w sprawie.

Zatem prawidłowość zarówno orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 5 grudnia 2013 r., jak i komisji lekarskiej ZUS z dnia 24 stycznia 2014 r. w sprawie J. Ż. zostanie skontrolowana w postępowaniu, które toczy się pod sygnaturą akt IV U 216/14.

Natomiast niniejsza sprawa z uwagi na przytoczoną przez sąd pierwszej instancji treść art. 14 ust. 3 ustawy emerytalno-rentowej utraciła swój przedmiot, bowiem decyzja organu rentowego z dnia 19 grudnia 2013 r. na skutek złożenia sprzeciwu przez ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 5 grudnia 2013 r. utraciła swój byt prawny. Powyższe skutkuje odrzuceniem odwołania o czym prawidłowo orzekł Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu, a jednocześnie ubezpieczony nie został pozbawiony czy ograniczony w swoich prawach, bowiem postępowanie o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest w toku.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie J. Ż. w całości.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska